

«Ευθύμιος Καούδης»

[Επιστήμες](#) / [Ιστορία](#) / [Μορφές](#)

[Ηλίας Κοτρίδης, Αντισυνταγματάρχης ε.α.](#)



Ο Ευθύμιος Καούδης γεννήθηκε το 1866 στο χωριό Καλλικράτης Σφακίων της Κρήτης. Πριν το 1903 εγκατέλειψε την Κρήτη εξαιτίας της δολοφονίας του Βουϊδά, αρχηγού ληστρικής συμμορίας, για την οποία κατηγορήθηκε. Μετά την εγκατάλειψη του χωριού του, εγκαταστάθηκε στην Αθήνα, όπου εργάστηκε ως χτίστης. Με το τέλος των Βαλκανικών πολέμων εγκαταστάθηκε στη Θεσσαλονίκη, όπου και πέθανε στις 17 Δεκεμβρίου 1956. Ο Καούδης έδρασε στη Μακεδονία από το 1903 έως το 1906. Στα χρόνια του Μακεδονικού Αγώνα προσαγορευόταν ως «Γερο - Καούδης» λόγω της ηλικίας αλλά και ως διάκριση στην Επανάσταση του 1895-1897. Στις 6 Μαΐου 1903 μετέβη στη Θεσσαλονίκη και τον Ιούνιο της ίδιας χρονιάς έγινε επικεφαλής ομάδος δέκα ατόμων.



Στη συνέχεια, προχώρησε προς την περιοχή Φλώρινας - Καστοριάς, όπου παρέμεινε για δύο μήνες περίπου, εργαζόμενος κατά των Βουλγάρων. Τον Αύγουστο του 1903 μεταφέρθηκε με την ομάδα του στο Βόλο και ένα χρόνο αργότερα επέστρεψε ξανά στην Αθήνα.

Το 1904 το νεοσύστατο «Μακεδονικό Κομιτάτο των Αθηνών» του έκανε πρόταση, την οποία και αποδέχτηκε με αποτέλεσμα να μεταβεί για τέταρτη φορά στη Μακεδονία. Στις 21 Σεπτεμβρίου 1904, κατάφερε με την ομάδα του το πρώτο σημαντικό πλήγμα κατά των Βουλγάρων κομιτατζήδων, στη μάχη του Τριγώνου (τότε Όστιμα) επικεφαλής των οποίων ήταν οι βοεβόδες Μήτρο Βλάχο και Κορσάκωφ, προκαλώντας τους σοβαρές απώλειες. Μετά το θάνατο του Παύλου Μελά (13 Οκτωβρίου 1904), ο Καούδης ανέλαβε προσωρινά τη διοίκηση των σωμάτων στη Δυτική Μακεδονία. Στις 14 Νοεμβρίου της ίδιας χρονιάς, σε συνεργασία με την ομάδα του Κατεχάκη, επιχείρησε την επίθεση κατά του βουλγαρικού γάμου στο Σκλήθρο. Το χειμώνα του 1904/05 έδρασε σε χωριά της περιοχής των Κορεστίων ενώ στις 25 Μαρτίου 1905 συμμετείχε στην επίθεση που οργάνωσε ο Βάρδας κατά της Βασιλειάδας. Στα τέλη Αυγούστου έδρασε ξανά στην περιοχή των Κορεστίων. Ο Καούδης στα τέλη Οκτωβρίου συγκρούστηκε με το

Βάρδα και συνέχισε τη δράση του στα χωριά του Περιστερίου. Έμεινε στο Περιστερί έως το Πάσχα του 1906, με μια διακοπή κατά το Μάρτιο που πήγε για λίγο χρονικό διάστημα στα Κορέστια. Στις 23 Απριλίου 1906 η ομάδα του Καούδη συγκρούστηκε με τον τουρκικό στρατό στο Κρατερό.

Το 1912 πήγε στη Σάμο καθώς τέθηκε πάλι στην υπηρεσία του εθνικού αγώνα. Η απελευθέρωση του νησιού συντελέστηκε στις 23 Σεπτεμβρίου 1912, ύστερα από αρκετές μάχες με τον τουρκικό στρατό.

Μετά την απελευθέρωση της Σάμου, ο Ευθύμιος Καούδης έλαβε μέρος στις επιχειρήσεις για την απελευθέρωση της Μακεδονίας κατά τον Α΄ Βαλκανικό Πόλεμο, συμμετέχοντας στα «Σώματα Ελλήνων Προσκόπων». Στις 11 Οκτωβρίου εισέβαλε στα Σιάτιστα και την επόμενη μέρα συγκρούστηκε με τον τουρκικό στρατό και κινήθηκε προς την πόλη των Γρεβενών.

Το 1916 συμμετείχε στο κίνημα Εθνικής Άμυνας, ενώ το 1919 ήταν μέλος του τάγματος Βλαχοπούλου που στρατοπέδευε στα ανάκτορα του Ντολμά Μπαχτσέ στην Κωνσταντινούπολη και διετέλεσε φρούραρχος στο Φανάρι. Επί κυβέρνησης Βενιζέλου, του απονεμήθηκε ο βαθμός του λοχαγού.

Από το 1927 κι έπειτα, αποτέλεσε ενεργό μέλος της εθνικής οργάνωσης «Ο Πάυλος Μελάς», όπου συμμετείχαν πολλοί Μακεδονομάχοι. Κατά την κατοχή, για να αποφύγει τα αντίποινα εις βάρος του από τους Βουλγάρους, έφυγε μαζί με τη θετή κόρη του για τον Πειραιά και από εκεί πήγε στην Κρήτη. Μετά την κατοχή, επέστρεψε στη Θεσσαλονίκη, όπου παρέμεινε έως το θάνατό του.

<https://bit.ly/3iRAI9S>